

Remissvar avseende Förstärkt skydd för uppgifter av betydelse för ett internationellt samarbete för fred och säkerhet som Sverige deltar i (SOU 2017:70)

Säkerhetspolisen tillstyrker förslagen i betänkandet. Säkerhetspolisen bedömer att utredningen har gjort ett gediget arbete och anser att förslagen överlag är väl motiverade. Myndigheten har dock några synpunkter.

Enligt den föreslagna 19 kap. 5 a § brottsbalken ska straffstadgandet tillämpas på hemliga uppgifter. För straffansvar krävs dock enligt beskrivningen av tillämpningsområdet inte att uppgiften faktiskt har hanterats i en verksamhet som omfattas av offentlighets- och sekretesslagen, utan det räcker att uppgiften skulle ha omfattats av en sekretessbestämmelse om den förekommit i det allmännas verksamhet (s. 477). Motsvarande gäller för de uppgifter som träffas av straffstadgandena i 19 kap. 7 §, men där används formuleringen ”uppgifter som rör förhållanden av hemlig natur”. Det bör övervägas om inte ”uppgift av hemlig natur” eller liknande är en bättre beskrivning för de uppgifter som är tänkta att omfattas av 19 kap. 5 a §. Formuleringen föreslås också användas i 20 kap. 3 § andra stycket brottsbalken, vilken enligt förslaget förefaller avses träffa samma kategori av uppgifter.

I 20 kap. 3 § brottsbalken första stycket anges att det ska dömas för brott mot tystnadsplikten om gärningen inte annars är särskilt belagd med straff. Säkerhetspolisen vill påpeka att motsvarande skrivning saknas i det föreslagna andra stycket.

Gällande den föreslagna 2 kap. 5 § 4 a brottsbalken vill Säkerhetspolisen uppmärksamma att det även beträffande personal från Säkerhetspolisen kan finnas anledning att upprätthålla kravet på åtalsförordnande, av samma skäl som anförs beträffande personal från försvarsunderrättelsemyndigheterna.

Detta yttrande har beslutats av chefsjuristen Per Lagerud. Verksjuristen Petra Mellberg har varit föredragande.

Datum
2018-01-31

Diarienummer
2017-24672-2

Per Lagerud

Petra Mellberg